

คุณภาพชีวิตและความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ
Quality of life and Happiness of Officials of a Subdistrict Administrative
Organization, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province

ทิพวัลย์ ด่านสวัสดิกุล¹, ภัทรพล โพนไพรสันต์^{2*}, ศรัณย์ ศรีวงษา³, นันทน์ภัส โพนไพรสันต์⁴, รัฐพล สีหะวงษ์⁵, อัจฉรา แหลมทอง⁶
Tipawan DanSawatdikul¹, Phattarapon Ponprisan^{2*}, Saran Sriwongsa³, Nannaphat Ponprisan⁴, Rattapon Srihawong⁵, Atchara Laemthong⁶

¹อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

²อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

³นักศึกษาหลักสูตรวิทยาการจัดการสุขภาพ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

⁴นักวิชาการสาธารณสุข โรงพยาบาลร้อยเอ็ด

^{5,6}นักวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

¹Lecturer Faculty of Science and Technology, College of Asian Scholars, Thailand

²Lecturer Faculty of Science and Technology, Surindra Rajabhat University, Thailand

³Student, College of Asian Scholars, Thailand

⁴Public Health Technical Officer Roi-et Hospital, Thailand

^{5,6}Scientist Faculty of Science and Technology, Surindra Rajabhat University, Thailand

Corresponding author. Email: Phattarapon.po@gmail.com

(Received: March 16, 2024; Revised: April 20, 2024; Accepted: April 26, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตุม อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตุม อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ 3) ความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตุม อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Study) ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตุม อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 50 คน ได้มาจากการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ลักษณะทางประชากร เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.0 และเพศชาย ร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 34.6 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 54 การศึกษาที่สำเร็จและใช้ในการเข้าทำงานครั้งแรก คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 48.9 คุณวุฒิสูงสุดในปัจจุบันตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 47.9 มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 6-10ปี ร้อยละ 41.0 ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานครั้งแรก เป็นตำแหน่งกองการศึกษา ร้อยละ 20.9 ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานปัจจุบัน มีตำแหน่งเป็นกองการศึกษา ร้อยละ 20.9 มีสถานภาพเป็น ข้าราชการ และลูกจ้างชั่วคราวเท่ากัน ร้อยละ 42.2 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 40.5 พักอาศัยอยู่กับครอบครัว ร้อยละ 50.6 มีภาระในการเลี้ยงดู บุตร ธิดา ร้อยละ 55.6 พักอาศัยที่บ้านพักของตนเอง ร้อยละ 74.1 ใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 39.5 มีความพึงพอใจ ในระดับ มาก ร้อยละ 37.0 และประชากรส่วนใหญ่มีความไม่พึงพอใจในการทำงาน มีค่าร้อยละเท่ากัน คือไม่มีความก้าวหน้าในตำแหน่ง โกลบ้าน ไม่มีโอกาสได้รับการบรรจุเข้าทำงาน และค่าตอบแทนน้อยไม่เพียงพอ ร้อยละ 25.0 ผลการศึกษาความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ความสุขของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามระดับความสุข พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป ร้อยละ 48.2

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิต; ความสุขของเจ้าหน้าที่; องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง

Abstract

The objectives of this research were to study, 1) Demographic characteristics of Nong Tum Subdistrict Administrative Organization officials, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province ,2) Quality of life of Nong Tum Subdistrict Administrative Organization officials, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province and 3) Happiness of Nong Tum Subdistrict Administrative Organization officials Nong Tum Subdistrict, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province This is a descriptive study. The sample group was officials of Nong Tum Subdistrict Administrative Organization, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province. A total of 50 people were obtained from a simple random sampling and data were collected using the quality of life and happiness of Nong Tum Subdistrict Administrative Organization officials. Data were analyzed using percentage and standard deviation statistics.

The results of this research found that Demographic characteristics were at the same level: 50.0% were female and 50.0% were male. Most were between 40-49 years of age, 34.6% had marital status, 54% were educated and used for entering the first job: Bachelor's degree, 48.9 percent. The highest qualification in the current working position is a bachelor's degree, 47.9 percent. The period of working is between 6-10 years. 41.0 percent, the first working position. 20.9% are education department positions, current working positions 20.9 percent had positions in the Education Division, had equal status as civil servants and temporary employees, 42.2 percent had an income of less than 10,000 baht, 40.5 percent lived with family, 50.6 percent had the burden of caring for children, 55.6 percent stayed. 74.1 percent lived at their own residences, used personal cars, 39.5 percent were very satisfied, 37.0 percent were satisfied, and the majority of the population was dissatisfied with their work have the same percentage value That is, there is no advancement in position, being far from home, no opportunity to be hired for work. and low compensation is not enough 25.0%. Results of a study on the happiness of a subdistrict administrative organization, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province. The happiness of the studied population was classified according to their level of happiness. It was found that the majority of the population were as happy as the general population, 48.2%.

Keywords : Quality of life; Happiness of officials; a subdistrict administrative organization

1. บทนำ

คุณภาพชีวิต เป็นความรู้สึกโดยรวมของการเป็นอยู่ที่ดี รวมทั้ง ความสุขและความพึงพอใจในชีวิต ตลอดจน การมีหลักประกันให้ประชาชน การสงเคราะห์ การจัดบริการด้านสาธารณสุขโรค การให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งของ การยกระดับรายได้รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิเท่าเทียมกัน รายได้เฉลี่ยของประชากร รายได้มวลรวมของประเทศ ตลอดจน การมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต ที่ดี มีสังคมที่ดี และ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี องค์การอนามัยโลก (WHO,1994) ได้ให้ความหมายของ คุณภาพชีวิตไว้ว่า การรับรู้เกี่ยวกับระดับชีวิตของแต่ละบุคคล ตามบริบทของวัฒนธรรม และระบบค่านิยม ที่พวกเขาอาศัยอยู่ สัมพันธ์กับเป้าหมาย ความคาดหวัง มาตรฐาน และความกังวลของพวกเขา ส่วนกรมสุขภาพจิต คุณภาพชีวิตคือ การรับรู้ถึงการมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีปัจจัย 4 ที่ใช้ในการดำรงชีวิต อย่างเพียงพอ อยู่ในสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย

สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมและมีความพึงพอใจในวิถีชีวิตของตนเอง โดย มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย คือ การรับรู้ถึงสภาพร่างกายความสมบูรณ์แข็งแรง ความรู้สึกสุขสบาย ไม่มีความเจ็บปวด หรือสามารถจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกาย การเคลื่อนไหวของตนเอง ความสามารถในการทำงานความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านจิตใจ คือ การรับรู้สภาพจิตใจของตน การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลอื่นมีต่อตน การรับรู้ภาพลักษณ์ของตน ความภาคภูมิใจ ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึง ความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจ ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ความสามารถในการจัดการความเครียด การรับรู้ ถึงความเชื่อด้านวิญญาณ ศาสนาการให้ความหมายของชีวิต ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คือ การรับรู้ความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าได้ให้ความช่วยเหลือคนอื่น รวมทั้งการรับรู้ในเรื่อง อารมณ์ทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อม คือการรับรู้ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต (อนรรฆ อีสเฮาะ, 2562)

องค์การอนามัยโลกได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต เพื่อการประเมินคุณภาพชีวิตของประชาชน คือ WHOQOL-BREF แบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก พัฒนาขึ้นโดยคณะทำงานด้านคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก พัฒนาจากกรอบแนวคิดของคำว่าคุณภาพชีวิตหมายถึงการประเมินค่าที่เป็น จิตนียสยทางสังคม และวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม มีการแปลและใช้ในหลายประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย คือ WHOQOL-BREF-THAI :ซึ่งมีการแปลและทบทวนปรับปรุงภาษาให้เหมาะสมกับการใช้ในประเทศไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ และนำมาหาคุณภาพ ประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต คือ การรับรู้สภาพด้านร่างกายของบุคคลซึ่งส่งผลต่อชีวิตประจำวัน คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเองด้านที่ 3 คือ การรับรู้ความสัมพันธ์ของตนเองกับบุคคลอื่น ด้านสิ่งแวดล้อมคือการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งคณะทำงาน จะได้นำแบบวัดคุณภาพชีวิต 4 ด้านขององค์การอนามัยโลก ฉบับภาษาไทย เพื่อประเมิน ทหาระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ แล้วนำไปวางแผน การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ เพื่อคาดหวังให้ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี ในทุกด้าน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน ซึ่งเป็นฐานรากสำคัญ ในการพัฒนา เมื่อคุณภาพชีวิตดี จะทำให้ประชาชนมีความสุข แข็งแกร่ง ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ โดยเน้นการพัฒนาแบบยั่งยืน ต่อไป (อนรรฆ อีสเฮาะ, 2562)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานราชการที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมากที่สุด อาทิ เช่น การให้สิทธิแก่ประชาชนใน การเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้าน เข้ามาทำหน้าที่ในสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตอบสนองความต้องการประชาชน การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือเสนอความต้องการของชุมชนผ่านการประชุมประชาคมในคราวจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือการให้ตัวแทนของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหารในรูปของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น องค์การ บริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแลและ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น จะเห็นได้ว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นหน่วยงานที่มีบทบาท ภารกิจ หน้าที่ที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างมาก และสิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตาม ภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลประสบความสำเร็จได้นั้นคือบุคลากรในองค์กร เพราะ บุคลากรเป็นผู้คิด ผู้วางแผนและผู้ปฏิบัติงาน แม้ปัจจุบันจะมีการนำเทคโนโลยี

ใหม่ๆที่ทันสมัยเข้ามาเป็นตัวช่วยในการทำงานมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้เป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จ เพราะสิ่งสำคัญคือ บุคลากรในองค์กรต่างหากที่จะนำความสำเร็จมาให้กับองค์กร

ดังนั้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคุณภาพชีวิต ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ สภาพจิตใจ สมรรถภาพของจิตใจ คุณภาพของจิตใจ ปัจจัยสนับสนุน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่ และพัฒนางานให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานที่ดีในการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

- 2.1 ลักษณะทางประชากรของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.2 คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.3 ความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

3. ขอบเขตการศึกษา

3.1 ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งที่เป็นข้าราชการและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 50 คน โดยการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

3.2 ศึกษาคุณภาพชีวิตและความสุขของประชากรที่ศึกษา ในการศึกษาคุณภาพชีวิตศึกษาทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้แบบสอบถามคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย WHOQOL-BREF-THAI โดยใช้แบบสอบถามแบบเลือกตอบ โดยมีแบบสอบถามของ (สุวัฒน์ มหัตถินรัตน์กุล และคณะ, 2545) เป็นแบบ และแบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับสมบูรณ์ Thai Happiness Indicators (TMHI-66) จำนวน 66 ข้อ

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น

ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาที่บรรจุ ครั้งแรก ระดับการศึกษา ปัจจุบัน ตำแหน่ง ที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สถานภาพการทำงาน รายได้ต่อเดือน การพักอาศัยในปัจจุบัน การเดินทางมาทำงาน บิดามารดา ที่พักอาศัยในปัจจุบัน ยานพาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงาน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

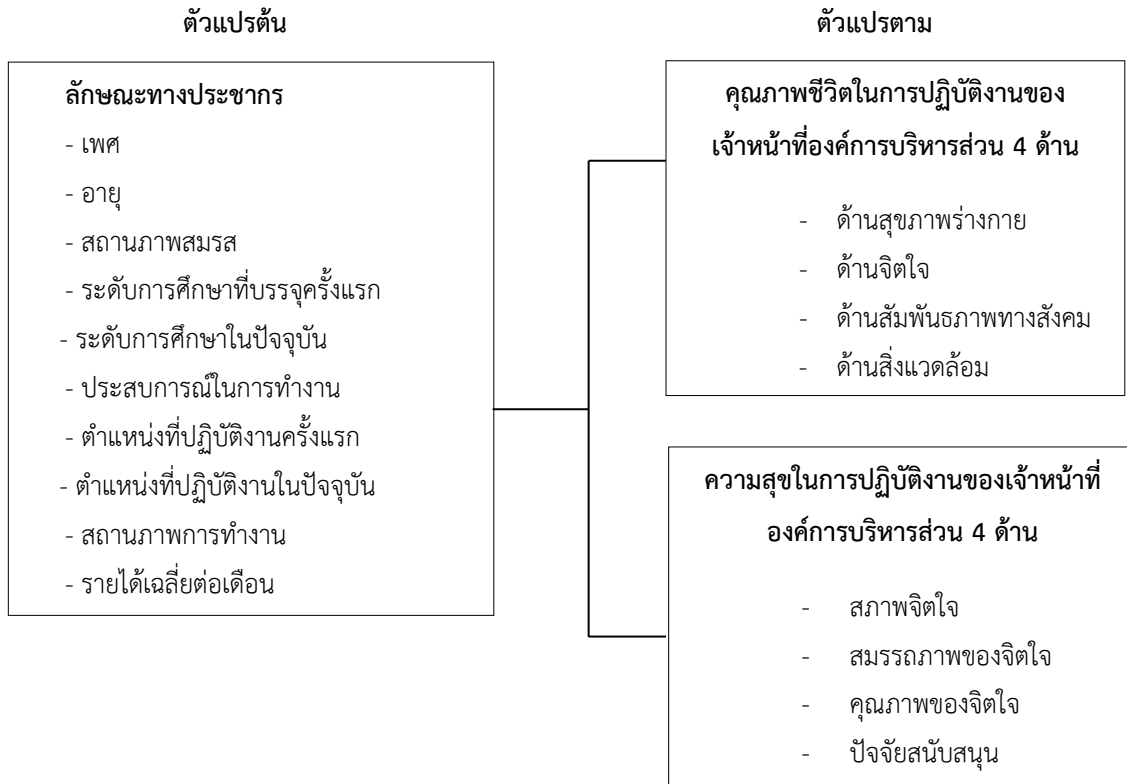
4.2 ตัวแปรตาม

4.2.1 คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

4.2.2 ความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

จากการดำเนินการศึกษาค้นคว้าในเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงมีความสนใจศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตและความสุขของเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้นำไปพัฒนาหรือเสริมสร้างคุณภาพชีวิตการทำงาน ตลอดจนทราบถึงความสุขของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการปฏิบัติงาน อันจะส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานที่ดีในการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่

5. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Study) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอกูเชียว จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด 1 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 50 คน

7. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามโดยทำการค้นคว้าจากเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษาในครั้งนี้โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สถานภาพการทำงาน รายได้ต่อเดือน การพักอาศัยในปัจจุบัน ภาระในการเลี้ยงดูบุตร บิดามารดา ที่พักอาศัยในปัจจุบัน ยานพาหนะที่ใช้เดินทางไปทำงาน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนอำเภอกูเชียว จังหวัดชัยภูมิ เป็นเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต WHOQOL-BREF-THAI มีจำนวน 26 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ชนิดคือแบบภาวะวิสัย และอัตวิสัยประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน คือ (สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ, 2545)

ตอนที่ 3 ความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนอำเภอกูเชียว จังหวัดชัยภูมิ โดยมีดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย Thai Happiness Indicators (TMHI-66) มีจำนวน 66 ข้อ (อภิชัย มงคลและคณะ, 2552)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต และความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนอำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

8. สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้สถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการอภิปรายผลได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าพิสัย (Range) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum)

9. ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้เป็นเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 50 คนพบว่า ประชากรที่ศึกษามีระดับเท่ากันเป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.0 และเพศชาย ร้อยละ 50.0 อายุส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 34.6 ระดับการศึกษาที่สำเร็จและใช้ในการเข้าทำงานครั้งแรก พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 48.9 ระดับการศึกษาหรือคุณวุฒิสูงสุดในปัจจุบันตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 47.9 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 6-10ปี ร้อยละ 41.0 รองลงมาอยู่ระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 17.8 ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานครั้งแรก พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ เป็นตำแหน่งกองการศึกษา ร้อยละ 20.9 รองลงมาคือ คนงานทั่วไป ร้อยละ 16 ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานปัจจุบัน พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีตำแหน่งเป็นกองการศึกษา ร้อยละ 20.9 รองลงมาคือ กองช่าง ร้อยละ 19.9 รายได้ พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 40.5 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 38.3 ความพึงพอใจในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ ในระดับ มาก ร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ ความพึงพอใจในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.6 และน้อยที่สุดคือ ความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 12.4 และประชากรส่วนใหญ่มีความไม่พึงพอใจในการทำงาน มีค่าร้อยละเท่ากัน คือไม่มีความก้าวหน้าในตำแหน่ง โกลบ้าน ไม่มีโอกาสได้รับการบรรจุเข้าทำงาน และค่าตอบแทนน้อยไม่เพียงพอ ร้อยละ 25.0

9.1 คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่

จากการศึกษาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ พิจารณาเป็นองค์ประกอบ ดังนี้ จากผลการศึกษาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชากรที่ศึกษาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่อยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านร้อยละ 54.3 (Mean=2.25, SD=1.45) มีความรู้สึกระดับมาก ได้แก่ ท่านพอใจกับความสามารถของตนเองในการทำงานได้ อย่างที่เคยทำมา ร้อยละ 43.2 (Mean=3.30,SD=0.89) มีความรู้สึกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ปัจจุบัน ร้อยละ 56.7 (Mean=3.40,SD=0.85) มีความรู้สึกระดับเล็กน้อย ได้แก่ ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียด ร้อยละ 1.2 (Mean=3.30,SD=0.89) มีความรู้สึกอยู่ในระดับไม่เลย ได้แก่ ท่านรู้สึกพึงพอใจในตนเอง ร้อยละ 7.4 (Mean=2.25, SD=1.45)

9.2 ความสุขของเจ้าหน้าที่

จากผลการศึกษา ความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิพบว่า ประชากรที่ศึกษามีความรู้สึกความสุขของเจ้าหน้าที่โดยรวมมากที่สุด ได้แก่ ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ พบว่า รู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว ร้อยละ 58.0 (Mean=2.54, SD=0.57) มีความรู้สึกระดับมาก ได้แก่ มีสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันต่างๆ

ด้วยตัวท่านเอง ร้อยละ 70.4 (Mean=2.48, SD=0.57) มีความรู้สึกระดับเล็กน้อย ได้แก่ รู้สึกว่าชีวิตนั้นมีแต่ความทุกข์ ร้อยละ 54.3 (Mean=1.20, SD=0.68) มีความรู้สึกระดับไม่เลย ได้แก่ ท่านรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตของท่านไร้ค่า ไม่มีประโยชน์ ร้อยละ 60.5 (Mean=0.43, SD=0.57)

9.3 สรุปผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

ความพึงพอใจของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามระดับความพึงพอใจ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับคนทั่วไป ร้อยละ 48.2 รองลงมา มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป ร้อยละ 33.3 ตามลำดับ

10. การอภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของจากการศึกษาคุณภาพชีวิต และความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ แยกพิจารณาเป็นองค์ประกอบด้านคุณภาพชีวิต ประชากรส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตกลางๆ ร้อยละ 62.9 ด้านความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประชากรส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตกลางๆ ร้อยละ 60.5 จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของจากการศึกษาคุณภาพชีวิต และความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ประชากรส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตกลางๆ ร้อยละ 50.6 รองลงมา มีระดับคุณภาพชีวิตดี ร้อยละ 48.2 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วงเดือน เลหาวัฒนภิญโญ และคณะ (2552) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลในโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี พบว่าระดับคุณภาพชีวิตของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่ร้อยละ 78 มีคุณภาพชีวิตในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบพบว่า ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความภาคภูมิใจในการทำงานความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน ความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานกับชีวิตด้านอื่นๆ

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของจากการศึกษาคุณภาพชีวิต และความสุขของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ประชากรที่ศึกษามีความรู้สึกมีความสุขของเจ้าหน้าที่โดยรวมมากที่สุด ได้แก่ ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ พบว่า รู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว ร้อยละ 58.0 (Mean=2.54, S.D.=0.57) มีความรู้สึกระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วิภาดา แก้วนิยมชัยศรี (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งความสุขของเทศบาลในจังหวัดบึงกาฬ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานเทศบาลที่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติงานในเทศบาลในจังหวัดบึงกาฬ จำนวน 197 คน พบว่าปัจจัยในการทำงานด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งความสุขสูงสุดรองลงมาคือปัจจัยในการทำงานด้านผู้นำและนโยบาย จากผลการศึกษาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชากรที่ศึกษาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่อยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านร้อยละ 54.3 (Mean=2.25, S.D.=1.45) มีความรู้สึกระดับมาก ได้แก่ ท่านพอใจกับความสามารถของตนเองในการทำงานได้ อย่างที่เคยทำมา ร้อยละ 43.2 (Mean=3.30, S.D.=0.89) ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวรรณ ตั้งเจริญกิจ สกุล ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรการประปา นครหลวง สายงานบริการกลุ่มตัวอย่าง คือบุคลากรการประปา นครหลวงสายงานบริการประจำสำนักงานประปา 18 สาขา จำนวน 332 คน ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บ ข้อมูล พบว่า ความสุขในการทำงานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยที่ความสุขเมื่องานที่ทำเสร็จตามกำหนด และประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง อยู่ในระดับสูงที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีความรู้สึกที่ได้รับการกระตุ้นและเสริมพลังในการทำงาน

11. เอกสารอ้างอิง

- จักรพงษ์ เกษเริญ. (2554). **คุณภาพชีวิตผู้อยู่อาศัยในชุมชนของการเคหะแห่งชาติในเขต กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณี โครงการเคหะชุมชนทุ่งสองห้อง อาคารแฟลต เช่า**. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จุฑามาศ นามวงศ์. (2555). **การวัดระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนิดา วงศ์บุญ. (2554). **ความสุขในการทำงานของตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองเชียงใหม่ = Happiness at work of policemen in Mueang Chiang Mai Police Station**. เชียงใหม่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนวรรณ ตั้งเจริญกิจสกุล. (2557). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรการประปานครหลวง สายงานบริการ**. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ, 4(2), เมษายน - มิถุนายน 2557.
- ภาณุภาคย์ พงศ์อดิชาติ. (2550). **คนไทยทำงานหนักเกือบที่สุดในโลก. ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและการทำงาน กระแสใหม่ของการบริหารทรัพยากรบุคคล**. กรุงเทพฯ: กลุ่มสื่อสารองค์กร สำนักงาน ก.พ.
- เย็นใจ เลาหวนิช. (2553). **การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**. วารสารศึกษา, 6, สิงหาคม-กันยายน
- อนรรฆ อีสเฮาะ. (2562). **คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอมอำเภอเทพา จังหวัดสงขลา : สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**.
- วิภาดา แก้วนิยมชัยศรี. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งความสุขของเทศบาลในจังหวัดบึงกาฬ**. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 6(2), พฤษภาคม - สิงหาคม.
- วรรณภา กุมารจันทร์. (2543). **คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุภาคใต้ตอนบน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. (2550). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษา muslim ที่ศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ**. กรุงเทพมหานคร.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล ปรีทรศ ศิลปกิจ และวนิดา พุ่มไพศาลชัย. (2541). **คุณภาพชีวิตของคนไทยในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ**. (ทุนสนับสนุนจากกรมสุขภาพจิต โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่).
- สุรัชย์ แก้วพิกุล. (2552). **คุณภาพชีวิตในการทางานของบุคลากรวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัทรา เผือกโสภณ. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสุขในการทำงานของอาจารย์และเจ้าหน้าที่**. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล. (2543). **คุณภาพชีวิตของคนไทยในภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ**. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย. 8(2); 110-111.
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2553). **คุณภาพชีวิตของคนไทย Thai's quality of life in year 2008**. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์: กรุงเทพฯ.
- อภิชัยมงคล. (2552). **การพัฒนาและการทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย**. รายงานการวิจัยกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข.